

Aleg. 17.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie regulacji Sanu między Przemysłem a Składem Solnym.

Wysoki Sejmie!

Na posiedzeniu dnia 3. października 1874 wydał Wysoki Sejm następującą uchwałę:

I. „Sejm krajowy Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim upo-
„ważnia Wydział krajowy do przystąpienia do wykonania regulacji Sanu na przestrzeni
„między Przemysłem a Składem Solnym, datkiem z funduszu krajowego do wysokości
„50.000 zł. w. a., jednakże tylko w takim razie:

a) jeżeli c. k. Rząd odstąpi od projektowanego rozłożenia robót regulacyjnych na lat 10
a natomiast udzieli specjalnej dotacyi, któraby umożliwiła ich wykonanie w ciągu
lat czterech;

b) jeżeli po potrąceniu powyższych 50.000 zł. w. a. reszta sumy od konkurencyi się na-
leżąca a do sumy kosztorysowej brakująca przez strony interesowane pokrytą zostanie.

II. „Sejm krajowy objawia życzenie, ażeby pierwszeństwo w uzyskaniu przedsiębiorstwa na
„wykonanie robót regulacyjnych przez c. k. Rząd konkurencyi przyznanem zostało.“

W skutek tej uchwały odbyła się dnia 25. stycznia 1875 w c. k. Starostwie Prze-
myskiem rozprawa konkurencyjna, której wynikłość Wydział krajowy podał do wiadomości Wy-
sokiego Sejmu w sprawozdaniu z czynności za czas od 1. lipca 1874 do 31. stycznia 1875 (str.
37 i alegat 15).

Podług odezwy c. k. Namiestnictwa z dnia 20. marca 1875 l. 9461 Jego Ekscelencya
pan Minister spraw wewnętrznych oznajmił reskryptem z dnia 20. stycznia 1875 l. 19.257, w od-
powiedzi na komunikat, którym udzieloną mu została przytoczona na wstępie uchwała Wys. Sejmu,
„że w razie rozłożenia robót na cztery lata, wypadłoby żądać od Reprezentacyi Państwa nie-
„zwykle wysokiej dotacyi, na której zezwolenie ze względu na wydatki na inne budowy wodne liczyć
nie można.“

Stanowcze jednak orzeczenie o tej regulacji zastrzegł sobie pan Minister po przełożeniu wyniku pertraktacji konkurencyjnej. Ponieważ zaś pertraktacja przedsięwzięta dnia 25. stycznia 1875 nie zapewniła kwoty, przypadającej na konkurencyę, a nadto zachodziła potrzeba uwiadomienia stron konkurencyjnych o osnowie wyżej wspomnianego reskryptu ministeryalnego, przeto zarządziło c. k. Namiestnictwo ponowną rozprawę konkurencyjną, na podstawie zasad podanych do wiadomości Wysokiego Sejmu w sprawozdaniu z czynności za czas od 1. lutego 1875 do 31. grudnia 1876 (str. 76 i alegat 20).

alegat 1. W rozprawie tej miał udział Referent Departamentu komunikacji jako delegat Wydziału krajowego i złożył dnia 13. marca 1876 w c. k. Starostwie Przemyskiem załączoną deklarację .|. w której wypłacenie zasiłku z funduszu krajowego w sumie 50.000 zł. w. a. na regulację Sanu uczynił zawisłem :

1. od wykonania robót regulacyjnych w czteroletnim a względnie pięcioletnim okresie za dodatkowym przyzwoleniem Wysokiego Sejmu ;
2. od oddania komitetowi konkurencyjnemu, za kontraktem przedsiębiorstwa tych robót.

Gdy jednak przy rozprawie rzeczonyj zażądały niektóre strony konkurencyjne zmiany projektu regulacji Sanu, przeto pan Minister spraw wewnętrznych reskrytem z dnia 24. czerwca 1876 l. 6.086 zezwolił na przeprowadzenie rozprawy rewizyjnej, oświadczając przytem, iż chcąc ile możności zbliżyć się do życzeń Wysokiego Sejmu co do czasu, w którym regulacja ma być wykonaną, postanowił okres robót zamierzonych ograniczyć do lat siedmiu a najwięcej ośmiu z nadmienieniem, iż w razie obstawania przy okresie 4 lub 5-letnim, musiałyby odstąpić od przeprowadzenia regulacji, nie mogąc liczyć na uzyskanie z funduszu państwowego na ten cel tak znacznych dotacyi rocznych.

alegat 2. C. k. Namiestnictwo uwiadamiając nas o tem postanowieniu ministeryalnym, w odezwie z dnia 7. lipca 1876, l. 31.301 .|. zapytało, czy Wydział krajowy nie byłby skłonny do przełożenia Wysokiemu Sejmowi wniosku celem wyjednania zmiany warunku, z jakim Wysoki Sejm postanowił przyczynić się do kosztów regulacji Sanu między Przemysłem a Składem Solnym.

W odpowiedzi na to zapytanie Wydział krajowy oznajmił c. k. Namiestnictwu w odezwie z dnia 14. lipca 1876 l. 17.620, iż gotów jest zalecić Wysokiemu Sejmowi rozszerzenie okresu regulacji do lat siedmiu a wyraziwszy przytem nadzieję, iż Wysoki Sejm raczy przychylić się do tego wniosku, upraszał Wydział krajowy równocześnie c. k. Namiestnictwo o zarządzenie rozprawy rewizyjnej.

Wskutek tego oświadczenia Wydziału krajowego zezwolił pan Minister spraw wewnętrznych na przeprowadzenie rozprawy rewizyjnej, która odbyła się następnie w c. k. Starostwie przy udziale Referenta Departamentu komunikacji jako delegata i dwóch technicznych urzędników Wydziału krajowego.

alegat 3. Załączony protokół .|. streszcza ostateczną wynikłość komisji technicznej, przeprowadzonej na miejscu w czasie od 4. do 8. września 1876 r. przy udziale delegata ministeryalnego, delegatów c. k. Namiestnictwa i dwóch inżynierów Wydziału krajowego.

Wedle odezwy c. k. Namiestnictwa z dnia 8. grudnia 1876, l. 56.878 projekt regulacji nie jest jeszcze ostatecznie zatwierdzony, wszakże rezultat komisji rewizyjnej daje — zdaniem Wydziału krajowego — wszelką rękojmię, iż żądane zmiany, na które zgodził się również delegat ministeryalny, będą przyjęte i ze rozpoczęciu robót nie stanie nic już w drodze, jeżeli zmieniony zostanie warunek, z jakim Wysoki Sejm przeznaczył na ten cel zasiłek krajowy.

Zważywszy, iż w obec przytoczonego wyżej oświadczenia pana Ministra spraw wewnętrznych nie ma możliwości, dokonania tak użytecznego i pożądanego dzieła w okresie krótszym — Wydział krajowy uprasza:

Wysoki Sejm raczy wydać następującą uchwałę:

„Sejm krajowy odstępuje od warunku zawartego w uchwale z dnia 3. października 1874 r., wedle którego regulacya Sanu między Przemysłem a Składem Solnym miała być wykonana w ciągu lat czterech i zgadza się na rozłożenie dotyczących robót regulacyjnych na lat siedm.“

We Lwowie dnia 10. marca 1877.

Przewodniczący:

Oktaw Pietruski r. w.

Członek Wydziału kraj.

Sprawozdawca:

Władysław hr. Badeni,

Członek Wydziału kraj.

Zwierzytwa to w obec przyrodniczych wstępniejszych i niekiedy epok w-
wyczerpanie nie ma momentu, chociażby w istocie, w kierunku 25-
2000 — Wzrost historyczny.

Wzrost 2000 razy wyżej nastąpił w roku.

Wzrost historyczny wstępniejszy w kierunku 2000, w roku 2000, a nie 2000.
1874 r. woda historyczna w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.
Korona w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.
Istotnie.

We Lwowie dnia 10 marca 1874.

Wzrost historyczny.

Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.
Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.
Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.
Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.
Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.

Wzrost historyczny.

Wzrost historyczny.

Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.
Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.
Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.
Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.
Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.

Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.
Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.
Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.
Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.

Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.
Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.
Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.
Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.

Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.
Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.
Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.
Wzrost historyczny w kierunku 2000, a nie 2000, w roku 2000, a nie 2000.

Odpis oświadczenia

złożonego przez Delegata Wydziału krajowego Władysława hr. Badeniego, przy naradzie konkurencyjnej, odbytej w c. k. Starostwie Przemyskiem dnia 13. marca 1876 r. w sprawie regulacji Sanu między Przemysłem a Składem Solnym.

„Gdy wynik rozprawy można uważać jako zadawalniający, albowiem większość konkurencyi reprezentująca przeszło 90.000 zł. oświadczyła się za projektem regulacji i gdy c. k. Starostwo Przemyskie wezwało Wydział krajowy, ażeby do uzupełnienia rozprawy mianowicie do złożenia deklaracji co do zasiłku przez Wysoki Sejm przyzwolonego i oznaczenia stron, które z owego zasiłku korzystać mają, zesłał swego delegata; — przeto będąc przez Wydział krajowy uchwałą z dnia 29. lutego 1876 r. l. 4495 delegatem do tej czynności mianowanym i do złożenia deklaracji upoważnionym, oświadczam imieniem Wydziału krajowego co następuje:

Wysoki Sejm krajowy uchwałą z dnia 3. października 1874 r. upoważnił Wydział krajowy do przystąpienia do wykonania regulacji Sanu na przestrzeni między Przemysłem a Składem Solnym datkiem z funduszu krajowego do wysokości 50.000 zł. w. a. jednakże tylko w takim razie:

- a) jeżeli c. k. Rząd odstąpi od projektowanego rozłożenia robót regulacyjnych na lat 10 a natomiast udzieli specjalnej dotacyi, któraby umożliwiła ich wykonanie w ciągu lat czterech;
- b) jeżeli po potrąceniu powyższych 50.000 zł. w. a. reszta sumy od konkurencyi się należąca, a do sumy kosztorysowej brakująca, przez strony interesowane pokryta zostanie;
- c) przy tem objawił Wysoki Sejm życzenie, ażeby pierwszeństwo w uzyskaniu przedsiębiorstwa na wykonanie robót regulacyjnych przez c. k. Rząd konkurencyi przyznane zostało.

W myśl powyższej uchwały Wysokiego Sejmu przedmiotem deklaracji mojej ma być oznaczenie wysokości zasiłku, z jakim Wydział krajowy do wykonania pomienionej wyżej regulacji przystąpi, oraz oznaczenie, którym stronom konkurencyjnym i w jakiej wysokości fundusz

krajowy z pomocą przyjdzie, a przytem ściśle oznaczenie warunków, od których Wydział krajowy przyznanie tego zasiłku zależnem czyni.

Co do wysokości zatem zasiłku, ze względu na ubogi stan okolicy wylewami Sanu zniszczonej, oraz ze względu na znaczny ciężar, jaki konkurencya ponieść będzie zmuszoną, zgadzam się, ażeby cała suma 50.000 zł. przez Wysoki Sejm przeznaczona, użytą została na przyjsie w pomoc konkurencyi.

Co do rozdziału tego zasiłku pomiędzy strony konkurencyjne, przychylając się do życzenia przez wielką większość konkurencyi dziś wyrażonego, oświadczam, że Wydział krajowy zgadza się w zasadzie, ażeby suma 15.000 zł. została rozdzieloną pomiędzy wszystkie wchodzące do konkurencyi gminy wiejskie bez różnicy a to w stosunku do wysokości datku na nie wyznaczonego. Dalej Wydział krajowy zgadza się także w zasadzie, ażeby reszta zasiłku w sumie 35.000 zł. została rozdzieloną między te strony, które na regulacyi mającej o innych zyskują lub na niej stracą, jak również między te strony, które z powodu ich bezwzględnej ubóstwa, datku konkurencyjnego zapłacić nie będą mogły. Oświadczam zarazem, że przy zastosowaniu powyższych zasad Wydział krajowy ile możności stosować się będzie do wniosków komitetu konkurencyjnego, mających imiennie wykazać te strony, które mają być obdarzone z subwencyi krajowej, równie też mających wykazać i wysokość zasiłku, jaki każdej z tych stron będzie miał być przyznany. Zastrzegam jednak, że wnioski w tym względzie przez komitet konkurencyjny stawiane, zawsze do ostatecznego zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu przedkładane będą.

Co do warunków, pod jakimi zasiłek z funduszu krajowego wypłaconym zostanie, to nie mogąc zmieniać znacznie okresu, w którym Wysoki Sejm pragnie mieć regulacyą Sanu między Przemysłem a Składem Solnym uskutecznioną, oświadczam, iż gdyby Wysokie c. k. Ministerium na okres czteroletni żadną miarą zgodzić się nie chciało, natenczas mógłby Wydział krajowy przystać także na pięcioletni okres i przyjąć na siebie obowiązek usprawiedliwienia tej zmiany przed Wysokim Sejmem.

Gdyby c. k. Rząd zamierzał projektowane roboty regulacyjne rozłożyć na dłuższy przeciąg czasu, to fundusz krajowy w obec uchwały wyraźnej Wysokiego Sejmu, nieprzyczyni się żadnym zasiłkiem do wykonania regulacyi Sanu między Przemysłem a Składem Solnym.

Co się tyczy objawionego przez Wysoki Sejm życzenia, ażeby pierwszeństwo w uzyskaniu przedsiębiorstwa na wykonanie robót regulacyjnych przez c. k. Rząd konkurencyi przyznanem zostało, nie tylko podzielałam zapatrywanie się c. k. Rządu, zawarte w protokole pertraktacyi konkurencyjnej (spisany w czasie od 27. grudnia 1875. r. do 22. stycznia 1876 r.), iż w razie oddania konkurencyi przedsiębiorstwa regulacyi Sanu między Przemysłem a Składem Solnym, konkurencya winna będzie zawrzeć z c. k. Rądem kontrakt według zwykłych przepisów, lecz uważam zastrzeżenie to za odpowiednie.

Nie moją również rzeczą wpływać na cenę, po jakiej przedsiębiorstwo to ma być konkurencyi oddane. Pozostać jednak muszę na stanowisku wskazanem przez Wysoki Sejm krajowy, ażeby to przedsiębiorstwo oddanem zostało konkurencyi a to tem bardziej, że zdaniem Wydziału krajowego tylko wtedy będą roboty wykonane gruntownie, trwale i dadzą rękojmię pożądanego skutku, jeżeli je prowadzić będą ci, którzy odnieść z nich mają najwięcej pożytku i zabezpieczyć siebie od klęsk przyszłych. Dla tego oświadczam, iż Wydział krajowy poczytuje objawione przez Wysoki Sejm życzenie, ażeby przedsiębiorstwo regulacyi oddanem zostało konkurencyi, za tak doniosłe w swych skutkach, iż niemógiiby przystąpić do rozdzielenia zasiłku między strony konkurencyjne, gdyby powyższe życzenie przez Wysokie c. k. Ministerium uwzględnionem nie zostało.

Co do innych warunków zastrzeżonych przez c. k. Rząd ze strony Wydziału krajowego, nie mam nic do nadmienienia.

Zgadając się zatem na zapatrywania c. k. Rządu w ogóle i czyniąc udzielenie zasiłku z funduszu krajowego na regulację Sanu zależnem tylko od spełnienia dwóch wyżej przezemnie określonych warunków t. j. 1. od wykonania regulacji Sanu między Przemysłem a Składem Solnym w czteroletnim a względnie w pięcioletnim okresie i 2. od oddania komitetowi konkurencyjnemu za kontraktem przedsiębiorstwa tejże regulacji, dodaję jeszcze, że — jakkolwiek ze względu na znaczny datek, którym fundusz krajowy przyczyni się do wykonania robót regulacyjnych oprócz komitetu konkurencyjnego powinienby także i Wydział krajowy być zapytywany o zdanie techniczne tak co do projektów samych jak i sposobu ich wykonania, poprzestaję jednak na oświadczeniu odnośnie do deklaracji z dnia 25. stycznia 1875, iż inżynier fachowo uzdolniony komitetowi na koszt funduszu krajowego jako doradczy organ techniczny na czas potrzeby przydzielonym zostanie.“

d. j. w.

Odpis odezwy

c. k. Namiestnictwa z dnia 7. lipca 1876 l. 31301 wystosowanej do Wydziału krajowego.

Według wyniku ostatniej rozprawy konkurencyjnej w sprawie regulacji Sanu w przestrzeni między Przemyślem a Składem Solnym uważać można oświadczenie znacznej większości interesowanych jako przystające na regulację, skoro warunki, od których niektórzy interesowani zawisłem czynią ich deklaracje, doprowadzić się uda do pożądanego rozwiązania.

Co do tych warunków, to żądanie o rewizję projektu przy współdziałaniu interesowanych i techników świetnego Wydziału krajowego nie podlega trudnościom, jeżeli przytem interes Rządu i stron konkurencyjnych przestrzegany będzie.

W zadość uczynieniu temu żądaniu zezwolił Jego Ekscelencya pan Minister spraw wewnętrznych reskryptem z dnia 24. czerwca 1876 l. 6086 na przeprowadzenie takiej rewizyjnej rozprawy przy współdziałaniu interesowanych i zamierza do niej ze swej strony delegować tamtejszego c. k. nadradcę budownictwa pana Wawrę.

Przy tej rozprawie także inne ze strony konkurencyjnej poruszone kwestje, wzięte być mają pod rozbiór, mianowicie: czyli i jakie budowy ochronne potrzebne będą w przestrzeniach rzeki, położonych po za projektowanymi przekopami, jak postąpić należy przy wykupnie gruntów, w jaki sposób uskutecznić się mają budowie czy to przez konkurencyę na podstawie kontraktu z przyjęciem cen przeciętnych, płaconych w ostatnich latach przedsiębiorcom, czy to w drodze własnego zarządu.

Ponieważ mniejszość konkurencyi utrzymuje, że ich do konkurencyi wciągnięto, mimo iż żadnych korzyści z tej regulacji niespodziewają się, przeciwnie na szkody narażone będą, przeto także cały rozkład konkurencyjny podany być ma ściśtemu rozbiorowi i ocenieniu.

Co do uchwały Wys. Sejmu przyczynienie się kraju do rzeczonyj regulacji Sanu datkiem z funduszu krajowego w kwocie 50.000 zł. pod warunkiem, że budowie wykonane zostaną w przeciągu 4 lat, oświadczył pan Minister, że nie można liczyć na osiągnięcie z funduszków państwowych tak znacznych dotacyi rocznych.

Przedłużenie terminu budowy na lat 5, które delegat świetnego Wydziału krajowego, według oświadczenia przy ostatniej rozprawie podjął usprawiedliwić przed Wysokim Sejmem, nie ulżyłoby znacznie trudności pod względem dotacyi rocznej.

Aby o ile możności zbliżyć się do życzenia Wysokiego Sejmu, przychyła się pan Minister na przyjęcie czasu budowy 7 do 8 lat, uważając, że tym sposobem ominie się niedogodności, z powodu których Wysoki Sejm oświadczył się za różnem wykonaniem budowy i że także konkurencyi łatwiej będzie uiszczać datki konkurencyjne.

Alegat 3. do l. W. kr. 35.459|1876.

Odpis protokołu

spisanego na dniu 8. września 1876 wobec stron podpisanych w Przemyślu.

Zebrane na dniu 4. września 1876 r. strony interesowane względem porozumienia się co do zamierzonej regulacji rzeki Sanu pomiędzy Przemyślem i Składem Solnym odnośnie do reskryptu Wys. Ministerstwa z dnia 24. czerwca 1876 r. do l. 6086 oświadczyły się za podjęciem powtórnej rewizji projektu. Część stron interesowanych, na czele których J. O. ks. Adam Sapieha, zażądała zmiany projektu w takim kierunku aby przekopy wypadały w miejscach, gdzie najmniej znajduje się chałup, jak również aby podział gruntów był z jak najmniejszym uszczerbkiem dla gospodarstwa.

Na prośbę wydelegowanego do tej komisji przez Wysokie c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych nadradcy budownictwa Wgo Wawry, oświadczył książę Sapieha, iż z uwagi, że przez wykonanie przekopu przez Buszkowice, wieś w głównej jej części przecięta, a reszta od kościoła i szkoły odcięta być ma, wypadłoby dla pominięcia tej niedogodności projekt tak zmienić, aby rzekę skierować pomiędzy Wilczę i Buszkowice, następnie pomiędzy Przekopaną, Buszkowiczki i Hureczko aż do dalszej projektowanej linii regulacyjnej.

Następnie oświadczył pan hrabia Michałowski żądanie, aby zamiast przekopu drugiego, któryby znaczną powierzchnię gruntów na prawy brzeg rzeki odłączył, wykonany był inny przekop na Chałupki Medyckie.

Zgodzono się na rozpoznanie na miejscu projektowanej linii regulacyjnej przez obecnych przy komisji techników, mianowicie: c. k. nadradcę od Ministerstwa spraw wewnętrznych Wgo Wawrę, c. k. radcę budownictwa Wgo Moesera, c. k. nadinżyniera pana Stanowskiego ze strony Starostwa przemyskiego, pp. Reutta i Łuniewskiego inżynierów Wydziału krajowego, aby po wysłuchaniu zastępców gmin i stron interesowanych postanowiono, żądane zmiany projektu wziąć pod ścisłą uwagę i osądzić, czy takowe są z korzyścią i wogóle możebne do wykonania.

Rozpoznanie to przedsięwzięto przez wymienionych wraz z Wnym Wawrą nadradcą budownictwa na dniach 5. i 6. września na podstawie detajlicznych projektów wobec stron interesowanych. Okazało się z tej czynności, że pominięcie wsi Buszkowice i zaniechanie przekopu przez takową tylko za pomocą tak łukowatej i krzywej linii jest możebne, iż takowa ze stanowiska technicznego nie może być uważaną, jakoby się mogła przyczynić do polepszenia obecnego stanu rzeki.

Zastępcy gminy Buszkowice zgodziliby się nawet, gdyby linja przekopu o tyle na prawo była posunięta, aby folwark książęcy pozostał na lewym brzegu i wskazali prostą linję od Wilczy aż po za Hureczko. Linja ta przecięłaby grunta Przekopanej, Buszkowiczek i Hureczka.

Właściciele gruntów w Buszkowiczkach w żaden sposób nie życzą sobie, aby ich grunta były przecięte, zatem oświadczają się przeciw wykonaniu przekopu dotyczącego, a to z przyczyny, iżby przez to zagrożeni byli z dwóch stron, to jest od nowego Sanu i Wiaru, któryby pozostał w starym Sanie, żądali zatem, aby San w przestrzeni, gdzie się z Wiarem łączy, pozostał w dotychczasowym łożysku.

Po rozpoznaniu stosunków miejscowych rzeki i z uwzględnieniem możebnem życzeń stron interesowanych wypośrodkowali podpisani technicy na planie przeglądowym linję regulacyjną pomiędzy Wilczą i Hureczkiem, na którą się pan zastępca księcia Sapielży zgodził, gmina Buszkowice bez wątpienia także się zgodzi, gdyż San jeszcze więcej od wsi oddalony, aniżeli podług linii prostej przez gminę wskazanej, a właściciele gruntów w Buszkowiczkach również będą zupełnie zadowoleni.

Przekopana przecięta ma być za pomocą linii powyższej regulacyjnej, jakoteż żądanej przez właścicieli gruntów w Buszkowiczach, a Hureczko przecięte ma być podług projektu z tą różnicą, że do projektowanego przekopu Wiaru także i San ma być wprowadzony, zatem dla Sanu nie będzie osobnego łożyska.

Ponieważ się Hureczko beżwzględnie za regulacją Sanu oświadczyło, prawdopodobnie przeciw powyższej temuz niedotkliwej zmianie nie nie zarzuci.

W Bolestraszczech, gdzie pan hrabia Michałowski bezwarunkowo przeciw, zaś gmina jako i ksiądz pleban warunkowo za przekopem się oświadczyli, okazało się przy zbadaniu miejscowych stosunków i po bliższem objaśnieniu projektu, iż się zastępca plebanii na rzeczony projekt zgodził.

Gmina Bolestraszyce posiada nie tak wiele gruntów za projektowanym przekopem drugim, któreby mogła z dworem z tej strony przekopu zamienić.

Przekop na Chałupki Medyckie byłby według życzenia p. hrabiego Michałowskiego możebny, usunięta zaś tymże krzywizna rzeki wynosiłaby zaś zaledwie połowę tej, którą za pomocą przekopu drugiego usunąć można. Przekop zatem pod Chałupkami Medyckimi jest niedostateczny i nie kwalifikuje się do wykonania dla tego, albowiem zupełnie nie usuwa krzywizny powyżej Medyki, która jest bardzo rażąca i dla kolei niebezpieczną. Następstwem tego przekopu byłoby w końcu, że rzeka byłaby zbliżona do nizin w Forkach, z których wylewy rozciągają się na całą, nizko położoną znaczną okolicę do Nakła, Stubna i Stubienka. Zastępca tej okolicy prosił, aby od pierwotnego projektu pod żadnym warunkiem nie odstąpiono. Podpisani technicy nie mogą się oświadczyć za przekopem na Chałupki Medyckie i nie są w położeniu zaprojektowania linii regulacyjnej, któraby życzeniom p. hrabiego Michałowskiego odpowiadała.

Gminy Wyszatycze i Walawa, które się przy rozprawie konkurencyjnej przeciw regulacji oświadczyły, objawiły swoje zdanie podczas badania projektu na miejscu, że wypada przyjąć dawniej proponowane przekopy. Gmina Wyszatycze sprzeciwia się wykonaniu projektowanego przekopu w jej terytoryum z przyczyn, gdyż kilka zabudowań mieszkalnych i gospodarczych musiałyby być przeniesionych, a inne budynki pozostałyby na przeciwnym brzegu. Walawa zarzuca przeciw przekopowi projektowanemu w jej obrębie, że wielka część gruntów gminnych odpadłaby na drugą stronę rzeki. Co do tego zarzutu zauważa się, że posiadłość gminy Walawa także obecnie znajduje się w znacznej powierzchni za Sanem i że przez wykonanie przekopu nie zaszyłyby tak znaczne zmiany stosunków w posiadłości gminy.

Co do do Wyszatycz skonstatowano na miejscu, że budynki, któreby przez przekop musiały być przeniesione, są z drzewa, a stodoły z płotu, i nie są otoczone ogrodami owoco-

wemi lub warzywnemi większych powierzchni. Przeniesienie tych posiadłości na inne miejsce nie podlega zatem trudnościom. Gdyby ale życzenie było spełnione, aby liczba przeniesić się mających, jakoteż na drugim brzegu pozostałych budynków o ile możności była zmniejszoną, możnaby przekopowi nadać kierunek nieco łukowaty.

Przekopy, za przyjęciem których oświadczyły się gminy Wyszatycze i Wława a które wymagają dalszych przekopów w terytorjum Waławy i Dusowieci powiększyłyby znacznie koszta budowy, nie mogą się kwalifikować do przyjęcia. Podpisani technicy są zatem zdania, aby stosownie do życzeń stron interesowanych tylko powyżej wskazane projekta i zmiany pomiędzy Wilczą i Hurkiem wreszcie i pod Wyszatyczami, ponownie były zbadane i obliczone, następnie aby dla uzupełnienia regulacji rzeki pod Sośnicą, Baryczem i Składem Solnym oznaczone linje regulacyjne podciągnąć bliższym technicznym studjom.

Na tem protokół zakończono i podpisano.

D. u. s.

(podpisano) Wawra.

(podpisano) G. Reutt.

(podpisano) A. Möser.

(podpisano) Stanowski.

(podpisano) J. A. Luntowski.

